

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 551

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 20 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 46 din 23 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1 ¹)—(1 ³), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său	2–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
392. — Hotărâre pentru aprobarea Planului național de management actualizat aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
174. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate pentru modificarea și completarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 35/2021	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 46**

din 23 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite cu referire la art. 4 alin. (11) din Legea nr. 77/2016 în ceea ce privește sintagma „*reprezintă impreviziune*”, coroborată cu art. 4 alin. (1³) care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016, în ceea ce privește sintagmele „pe durata executării contractului” și „stabilirea procentului de 52,6%”, și alin. (1) și lit. b) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (11) lit. a) și b) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (12) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 3 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 și ale articolului unic pct. 3 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 9.839/197/2020 al Judecătoriei Brașov și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.835D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.908D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 [referitor la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 8.989/271/2020 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.033D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 5.675/320/2020/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.108D/2020, având ca obiect dispozițiile articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 5.676/320/2020/a1 al

Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.110D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 7.886/280/2020 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.127D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 11.767/197/2020 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.157D/2020, având ca obiect dispozițiile art. 4 alin (11) în ceea ce privește sintagma „*reprezintă impreviziune*”, coroborat cu art. 4 alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016, neconstituționalitatea în ceea ce privește stabilirea procentului de 52,6%, neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. b) și ale art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 13.837/233/2020 al Judecătoriei Galați — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.176D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 1.497/301/2020 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.200D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 3.809/176/2020 al Judecătoriei Alba Iulia, în Dosarul nr. 2.213D/2020, având ca obiect dispozițiile articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 1.234/251/2020 al Judecătoriei Luduș — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.223D/2020, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 5.441/288/2020 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.258D/2020, având ca obiect dispozițiile art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „*reprezintă impreviziune*” coroborat cu art. 4 alin. (1³) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 în ceea ce privește sintagma „*pe durata executării contractului de credit*” și în ceea ce privește stabilirea procentului de 52,6%, a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. b), ale art. 4 alin. (12), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 14.869/212/2020/a3 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.271D/2020, având ca obiect dispozițiile articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (11)—(1³) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020, precum și

Legea nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 16.000/245/2020 al Judecătorei Iași — Secția civilă, în dosarele nr. 34D/2021 și nr. 44D/2021, având ca obiect dispozițiile art. 4 alin. (1)¹—(1³) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia și, respectiv ale art. 4 alin. (1), (1²), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarele nr. 10.018/303/2020 și nr. 10.014/303/2020 ale Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 530D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 9.783/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 533D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în ansamblul ei, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 10.600/280/2020 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, în Dosarul nr. 537D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în ansamblul ei, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 24.594/245/2020 al Judecătorei Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 545D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 19.531/4/2020 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.630D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 25.019/300/2020 al Judecătorei Craiova — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.670D/2021, având ca obiect dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și ale Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 11.715/303/2020 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.722D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 2.512/338/2020 al Judecătorei Zărnești, în Dosarul nr. 1.837D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 29.075/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.889D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 12.911/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.095D/2021, având ca obiect dispozițiile Legii nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 6.488/288/2020 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea, și în Dosarul nr. 2.699D/2021, având ca obiect dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1)¹—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, astfel cum acestea au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 7.696/4/2021 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.908D/2020, nr. 2.033D/2020, nr. 2.108D/2020, nr. 2.110D/2020, nr. 2.127D/2020, nr. 2.157D/2020, nr. 2.176D/2020, nr. 2.200D/2020, nr. 2.213D/2020, nr. 2.223D/2020, nr. 2.258D/2020, nr. 2.271D/2020, nr. 34D/2021, nr. 44D/2021, nr. 530D/2021, nr. 533D/2021, nr. 537D/2021, nr. 545D/2021, nr. 1.630D/2021, nr. 1.670D/2021, nr. 1.722D/2021, nr. 1.837D/2021, nr. 1.889D/2021, nr. 2.095D/2021

și nr. 2.699D/2021 la Dosarul nr. 1.835D/2020. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.908D/2020, nr. 2.033D/2020, nr. 2.108D/2020, nr. 2.110D/2020, nr. 2.127D/2020, nr. 2.157D/2020, nr. 2.176D/2020, nr. 2.200D/2020, nr. 2.213D/2020, nr. 2.223D/2020, nr. 2.258D/2020, nr. 2.271D/2020, nr. 34D/2021, nr. 44D/2021, nr. 530D/2021, nr. 533D/2021, nr. 537D/2021, nr. 545D/2021, nr. 1.630D/2021, nr. 1.670D/2021, nr. 1.722D/2021, nr. 1.837D/2021, nr. 1.889D/2021, nr. 2.095D/2021 și nr. 2.699D/2021 la Dosarul nr. 1.835D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021. Prin înlocuirea unor criterii judiciare variabile și subiective cu unele legale și fixe nu se încalcă principiul neretroactivității, deoarece impreviziunea a fost reglementată atât în vechiul Cod civil, cât și în noul Cod civil, având drept consecință fie adaptarea contractului, fie încetarea lui. Nici consecințele intervenirii impreviziunii nu sunt novatoare față de regulile generale în această materie. Sintagma „imposibilitate vădită a continuării contractului de credit” se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din acest contract, și nu doar la situația patrimonială a debitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.839/197/2020, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, coroborată cu art. 4 alin. (1³) care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (1) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 77/2016 în ceea ce privește sintagmele „pe durata executării contractului” și „stabilirea procentului de 52,6%”, și alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (1²) din Legea nr. 77/2016, ale articolului unic pct. 3 cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 și ale articolului unic pct. 3 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.835D/2020.

8. Prin Încheierea din 20 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.989/271/2020, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.908D/2020.

9. Prin Încheierea civilă din 2 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.675/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.033D/2020.

10. Prin Încheierea civilă din 22 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.676/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.108D/2020.

11. Prin Încheierea din 23 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.886/280/2020, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.110D/2020.

12. Prin Încheierea din 21 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.767/197/2020, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.127D/2020.

13. Prin Sentința civilă nr. 6.418 din 17 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.837/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, coroborat cu art. 4 alin. (13) care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (11) lit. a), neconstituționalitatea în ceea ce privește stabilirea procentului de 52,6%, neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. b) și ale art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.157D/2020.

14. Prin Încheierea din 28 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.497/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.176D/2020.

15. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.809/176/2020, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a Legii nr. 52/2020. Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.200D/2020.

16. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.234/251/2020, **Judecătoria Luduș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.213D/2020.

17. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.441/288/2020, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.223D/2020.

18. Prin Încheierea nr. 14.059 din 25 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 14.869/212/2020/a3, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, coroborat cu art. 4 alin. (13) și cu art. 8 alin. (5) teza finală, art. 4 alin. (11) lit. a), art. 4 alin. (11) lit. a) referitor la sintagma „pe durata executării contractului de credit” și în ceea ce privește stabilirea procentului de 52,6%, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.258D/2020.

19. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.000/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (11)—(13) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Eurobank — S.A. din Atena într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.271D/2020.

20. Prin Încheierile din 14 octombrie 2020 și 23 noiembrie 2020, pronunțate în Dosarele nr. 10.018/303/2020 și nr. 10.014/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (11)—(13) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia și, respectiv, ale art. 4 alin. (11), (12), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia, din Legea nr. 77/2016.** Excepțiile au fost ridicate de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în cauze

având ca obiect soluționarea contestațiilor prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarelor Curții nr. 34D/2021 și nr. 44D/2021.

21. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.783/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 530D/2021.

22. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.600/280/2020, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 533D/2021.

23. Prin Încheierea din 3 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.594/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul ei.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 537D/2021.

24. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19.531/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 545D/2021.

25. Prin Sentința civilă nr. 3.448 din 14 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.019/300/2020, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect acțiune în constatare dare în plată, potrivit Legii nr. 77/2016, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.630D/2021.

26. Prin Încheierea din 23 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.715/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.670D/2021.

27. Prin Sentința civilă nr. 253 din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.512/338/2020, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam într-o cauză având ca obiect, pe de o parte, soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea

nr. 52/2020, și, pe de altă parte, soluționarea unei cereri formulate de către debitorii de adaptare a contractului de credit și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.722D/2021.

28. Prin Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.075/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.837D/2021.

29. Prin Încheierea din 15 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.911/180/2020, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 1.889D/2021.

30. Prin Încheierea civilă din 24 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.488/288/2020, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN -SA din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.095D/2021.

31. Prin Încheierea din 16 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.696/4/2021, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, astfel cum acestea au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, și formează obiectul Dosarului Curții nr. 2.699D/2021.

32. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că Legea nr. 52/2020 este neconstituțională pentru că a fost adoptată în lipsa solicitării unui aviz al Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

33. Este criticată expunerea de motive a proiectului de act normativ care avea să devină Legea nr. 52/2020. Astfel, cu privire la reglementarea unei prezumții absolute de impreviziune care valorifică o creștere de 52,6% a cursului de schimb valutar, se arată că aceasta este fundamentată pe o dispoziție „legală” abrogată, și anume Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 24/2011. Definiția pretins legală nu poate fi aplicată, nemaexistând prevederile „la care aceasta trimite”. Cele arătate demonstrează lipsa fundamentării soluției legislative. Aceeași concluzie se desprinde și în ceea ce privește prezumțiile absolute de impreviziune care valorifică o creștere de 50% a obligației de plată lunare ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă, menționându-se că aceasta este fundamentată pe o dispoziție inexistentă. Totodată, se susține că nu există o fundamentare a persistenței temporale a situațiilor-premisă care dau naștere prezumțiilor absolute de impreviziune,

alegerea perioadei de 6 luni nefiind în niciun fel explicată în contextul pragurilor valorice de 52,6% și 50% antereferte. Prin urmare, se apreciază că sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

34. Se susține că prevederile art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât creșterea valutară, ca temei al constatării stării de impreviziune, nu poate fi o creștere obișnuită, normală prin raportare la perioada de timp în care se înregistrează, ci, pentru a conduce la constatarea impreviziunii, este necesar ca respectiva creștere să fie determinată de un eveniment imprevizibil, să aibă o anumită amploare, astfel încât, prin efectele sale, să nu fi putut fi avută în vedere de cocontractanți. În plus, cursul de schimb trebuie să se mențină o anumită perioadă la acest nivel ridicat, conducând astfel la o dezechilibrare perpetuă ori cel puțin cvasiperpetuă a relațiilor contractuale.

35. Variația cursului valutar, chiar de peste 52,6%, precum cea prevăzută în art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016, înregistrată după o anumită perioadă în care a avut un trend preponderent ascendent, nu poate constitui *per se* o situație de impreviziune, pentru simplul motiv că aceasta nu este un eveniment, ci un efect, o consecință a unui sau mai multor fenomene exterioare, și trebuie privită în mod coroborat cu evenimentul (fenomenul) care o determină. Pentru a considera că o creștere a cursului valutar de 52,6% reprezintă o prezumție de impreviziune absolută, art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 ar fi trebuit să condiționeze înregistrarea unei asemenea variații de apariția/existența unui eveniment excepțional, care să aibă o asemenea consecință. Se menționează că acesta este sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

36. Cu privire la data la care se raportează fluctuația valorică, se arată că data prevăzută în art. 4 alin. (11) lit. a) teza a doua din Legea nr. 77/2016 nesocotește esența impreviziunii. Astfel, autoarele subliniază că nu se distinge în funcție de durata creditului, deși riscul apariției unui eveniment imprevizibil este direct proporțional cu durata creditării. De asemenea, autoarele compară contractele de credit încheiate pe 5, respectiv 30 de ani și susțin că pragul de 52,6% de variație a cursului valutar este mai probabil să se atingă în privința acestora din urmă. Se mai arată că ideea de impreviziune se leagă de un șoc valutar și nu se referă la acea fluctuație valorică a cursului de schimb care este rezultatul unei ascensiuni firești a unei monede de-a lungul anilor.

37. Se mai arată că Legea nr. 52/2020 nu tratează în mod distinct situația creditelor reeșalonate/restructurate, având în vedere că în aceste cazuri au intervenit deja o serie de discuții și negocieri între părți, materializate prin noua configurație a raportului contractual. Se susține că în situația în care pe parcursul derulării creditului ar interveni o reeșalonare a acestuia, debitorul și-a asumat eventuale riscuri supraadăugate, apărute până la momentul respectiv (spre exemplu, creșterile cursului valutar deja ivite), dată fiind renegocierea/adaptarea contractului de la momentul reeșalonării. Se susține că în situația unui credit reeșalonat/restructurat nu se poate considera că debitorul nu a acceptat și nu și-a asumat creșterea cursului valutar intervenită până la momentul reeșalonării/restructurării. Practic, într-o asemenea situație, cursul valutar de referință, în funcție de care ar urma să se stabilească dacă a intervenit sau nu o creștere procentuală mai mare de 52,6%, ar trebui să fie cursul de la data reeșalonării, când a intervenit un nou acord de voință între părți.

38. Pragul valoric de 52,6% nu respectă cerința riscului supraadăugat din perspectiva realității economico-sociale, ci se raportează la gradul de îndatorare a persoanei, menționându-se, în acest sens, Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 24/2011. Practic, legiuitorul a considerat că simplul fapt al

depășirii șocului pe curs de schimb, avut în vedere la stabilirea nivelului maxim admis pentru gradul total de îndatorare, reprezintă, *per se*, un caz de impreviziune, deoarece conduce la depășirea acestui raport maxim de îndatorare. Or, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, nivelul maxim de îndatorare a debitorului nu are legătură cu impreviziunea. Nu se poate considera că atingerea acestei cotații, concretizarea acestei creșteri valutare (avute în vedere la momentul acordării creditului) pe parcursul derulării relației contractuale justifică impreviziunea (mai ales când această creștere survine ca urmare a trendului ascendent normal, prin raportare la ceilalți factori economici și sociali).

39. Pentru a discuta despre impreviziune, fluctuația valutară trebuie să fie determinată de acțiunea unui eveniment extraordinar și exterior, de o anumită consistență, iar nu de factorii obișnuiți care generează un risc inerent (variații ale cotației monedei naționale în raport cu moneda străină), și, implicit, să fundamenteze un risc supraadăugat neasumat de părți. Cu toate acestea, art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 nu are în vedere tipologia celor două tipuri de risc (inerent și supraadăugat) și nici granița dintre acestea, considerând că simpla depășire a unei creșteri valutare de 52,6% este suficientă pentru prezumarea absolută a existenței unui risc supraadăugat neasumat de părți.

40. Totodată, dispozițiile art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 pierd din vedere faptul că o parte din creșterea de peste 52,6% (care prezumă absolut riscul supraadăugat) se circumscrie riscului inerent al unui contract de credit în monedă străină și că ponderea creșterii valorii (ce caracterizează riscul inerent) în valoarea-prag de peste 52,6% este direct proporțională cu durata dintre momentul contractării creditului și momentul la care se depășește fluctuația valutară țintă. Altfel spus, cu cât trece mai mult timp de la acordarea creditului până la atingerea unei creșteri valutare de peste 52,6%, cu atât o parte mai mare din această valoare-prag a creșterii (prezumată absolut ca risc supraadăugat) se subsumează, de fapt, riscului inerent asumat de părți.

41. Prezumpția absolută reglementată de art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 se axează exclusiv pe o determinare valorică (52,6%), fără a se realiza o circumstanțiere sau o delimitare a fluctuației în funcție de evenimentul extraordinar și exterior care o generează, de durata în care se atinge o asemenea valoare, precum și de factorii economico-sociali care o determină. Prin urmare, dacă s-ar aplica prezumpția absolută de impreviziune în cazul unui contract de credit pe termen lung (de exemplu, 30 de ani), în care valoarea-prag a creșterii valutare s-a atins după o perioadă îndelungată de la încheierea convenției (de exemplu, 15 ani), în contextul unei evoluții a factorilor economici, politici și sociali (inflație, creșterea salariului minim și mediu brut pe economie etc.), s-ar încălca atât dreptul de proprietate al creditorului, reglementat expres de art. 44 din Constituție, cât și Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

42. Sunt aduse în susținerea criticii de neconstituționalitate date și grafice din care rezultă că fluctuația ascendentă a valutelor a avut loc lent, pe parcursul unei perioade mai mari de 10 ani, astfel că nu a fost rezultatul unui șoc valutar intervenit brusc. De asemenea, sub aspect valoric, creșterea nu este una consistentă, disproporționată, fiind sustenabilă pentru o persoană obișnuită, în contextul economico-social privat în general, care a cunoscut aceeași evoluție, în sensul în care odată cu devalorizarea monedei naționale în raport cu valutele analizate (euro, dolar, franc elvețian) a avut loc și o creștere a salariilor/veniturilor realizate de subiecții participanți. Cu alte cuvinte, deși moneda străină a crescut în raport cu leul, în perioada în discuție, această creștere a avut loc în contextul în care și veniturile persoanelor au înregistrat o astfel de

majorare, așa încât această depreciere nu a avut un impact semnificativ, de natură să determine o rupere a echilibrului contractual. Prin urmare, se apreciază că aceste creșteri sunt circumscrise riscului inerent.

43. Textul criticat lasă sub semnul arbitrarului momentul până la care debitorul se poate prevala de prezumția absolută de impreviziune, reprezentată de creșterea fluctuației valutare cu 52,6%. S-ar putea ca în toată această perioadă debitorul să își execute obligația de bunăvoie, astfel că se pune problema unui acord tacit al debitorului de acceptare și, totodată, de asumare a noii dimensiuni a obligației de plată, survenite ca urmare a creșterii cotației valutei creditului. Mai mult, deprecierea trebuie să îndeplinească condiția gravității efectelor produse asupra obligației de rambursare. În acest sens, dacă deprecierea cursului intervine aproape de finele perioadei de creditare, efectul produs asupra obligației debitorului nu mai poate fi calificat ca fiind excesiv, mai ales dacă numărul de rate afectate este nesemnificativ în economia contractului.

44. Astfel, art. 4 alin. (11) lit. a) teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțional în măsura în care este interpretat în sensul că se prezumă impreviziunea doar prin raportare la unul dintre elementele care influențează onerozitatea obligației debitorului (prețul de cumpărare a valutei creditului), precum și în situația în care este interpretat în sensul că se prezumă impreviziunea raportat la toate fluctuațiile cursului valutar intervenite pe întreaga durată a executării contractului, cumulate, care depășesc cu mai mult de 52,6% cursul de la data încheierii contractului de credit, fiind încălcate prevederile art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 44 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

45. Se mai arată că prevederile art. 4 alin. (11) lit. a) și alin. (12) din Legea nr. 77/2016 nu respectă condiția persistenței temporale stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, încălcându-se, astfel, art. 147 alin. (4) din Constituție. Se menționează că un factor esențial în aprecierea onerozității excesive este punctul de confluență dintre intervalul temporal în care se produc efectele schimbării excepționale a împrejurărilor și intervalul contractual rămas până la scadența finală a creditului. Impreviziunea nu face diferența între schimbări permanente și schimbări temporare de circumstanțe, dar presupune ca obligația debitorului să fie afectată excesiv în mod definitiv. Instituind doar cerința ca fluctuația să se mențină pe parcursul celor 6 luni anterioare formulării notificării de dare în plată, este imposibil să se statueze că aceasta este „constantă, continuă și ireversibilă”, tocmai pentru că nu ține cont de nivelul fluctuației înregistrate pe parcursul întregii durate a creditului, cu atât mai mult cu cât fluctuația poate fi și în favoarea împrumutatului, nu doar în defavoarea sa.

46. Din perspectiva încălcării prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind previzibilitatea legii, se arată că art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 este susceptibil de trei interpretări, în sensul că aprecierea cu 50% a obligației de plată poate fi raportată fie la prima astfel de obligație lunară, fie la luna precedentă, fie la o lună intermediară.

47. Se arată că, potrivit art. 4 alin. (11) lit. b) și alin. (12) din Legea nr. 77/2016, reprezintă impreviziune situația când, pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă, fiind necesară menținerea pragului valoric în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată. Or, este imposibil de stabilit că o creștere a obligației de plată lunară este constantă numai pentru că această creștere s-a menținut pe o perioadă de 6 luni anterior transmiterii notificării de dare în plată. Intervalul de timp scurt stabilit nu are nicio fundamentare și nu permite concluzia că respectiva creștere este ireversibilă, fiind necesară trecerea unei perioade mult mai îndelungate (nu săptămâni sau luni, ci ani) pentru a se

putea ajunge la o astfel de concluzie, cu atât mai mult în cazul creditelor acordate pe o perioadă lungă de timp. Se subliniază că tratarea de o manieră identică și instituirea unui regim general aplicabil unor debitori aflați în situații complet diferite conduce la încălcarea garanțiilor constituționale, fiind necesară o distincție în funcție de durata creditului.

48. Se mai arată că textele criticate retroactivează, întrucât cazurile de impreviziune devin aplicabile inclusiv în cazul contractelor de credit încheiate sub imperiul Codului civil din 1864, în condițiile în care instituția impreviziunii nu era reglementată expres și, în orice caz, nu presupunea existența unei prezumții absolute de impreviziune în cazuri determinate, ci, dimpotrivă, analiza de către instanță a elementelor de fapt relevante. Mai mult, cazurile de impreviziune reglementate prin Legea nr. 52/2020 nu sunt în concordanță cu regimul juridic al impreviziunii, astfel cum era interpretată în doctrină și jurisprudență sub imperiul vechii reglementări.

49. Se susține că sintagma „reprezintă impreviziune” din cuprinsul art. 4 alin. (11) al Legii nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional al clarității și calității legii, precum și normele de tehnică legislativă, deoarece nu rezultă dacă: (i) cele două cazuri enumerate în art. 4 alin. (11) lit. a) și b) din Legea nr. 77/2016 reprezintă doar cauze posibile de impreviziune, urmând ca restul condițiilor legale ale impreviziunii să fie examinate și stabilite de către instanța de judecată, de la caz la caz, având în vedere caracterul eminentemente judiciar al impreviziunii, (ii) legiuitorul a avut în vedere faptul că oricare dintre cele două ipoteze reprezintă impreviziune, adică are în vedere atât cauza de impreviziune, cât și onerozitatea excesivă a obligației, urmând ca instanța să analizeze dacă, în concret, de la caz la caz, se produce și efectul vădit injust al continuării executării obligației de către debitor, sau (iii) în oricare dintre cele două ipoteze, sunt prezumate absolut a fi îndeplinite toate condițiile instituției juridice complexe care este impreviziunea, adică este prezumat și caracterul vădit injust al continuării executării obligației de către debitor.

50. În concluzie, art. 4 alin. (11) din Legea nr. 77/2016 reglementează drept cazuri de impreviziune prezumată în mod absolut două situații care, în realitate, nu ies din sfera riscului inerent, astfel cum aceasta a fost identificată în Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, conducând astfel la încălcarea art. 1 alin. (5), a art. 15 alin. (2), a art. 44 și, implicit, a art. 147 alin. (4) din Constituție, ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.

51. Cu privire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, se arată că, în cazul în care debitorul executat silit formulează o notificare de dare în plată fără a invoca, în concret, vreunul dintre cele două cazuri de impreviziune pe care legea le prezumă absolut, dispoziția în discuție conduce, totuși, la nașterea prezumției de impreviziune în favoarea consumatorului, prezumție pe care creditorul este ținut să o răstoarne în cadrul procesului civil pe care îl inițiază. Mai mult, această dispoziție este și redundantă prin raportare la art. 4 alin. (13) din Legea nr. 77/2016. Astfel, art. 4 alin. (3) din lege încălcă prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3), coroborat cu art. 24, și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, subliniindu-se că nu este clară forța juridică a prezumțiilor reglementate, că nu este clară rațiunea lor, că simpla notificare formulată de debitor nu poate atrage o prezumție de impreviziune, că niciodată creditorul nu poate face dovada contrară în sensul inexistenței impreviziunii și că notificarea privind starea de impreviziune a fost reglementată în favoarea consumatorului, deși impreviziunea în sine nu reprezintă o măsură de protecție a acestuia.

52. Art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât, pe de o parte, păstrează problemele de calitate a legii semnalate prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, iar, pe de altă parte, nu se înțelege cum se aplică și care sunt cazurile în care devine incidentă. Cu privire la aceste ultime aspecte, se face referire la faptul că textul aduce în discuție posibilitatea dispunerii de către instanță a echilibrării contractului și folosește o noțiune pe care nu o definește, și anume „*imposibilitate vădită a continuării contractului*”, iar această noțiune pare că impune tocmai evaluarea situației personale a debitorului, evaluare care a fost înlăturată prin jurisprudența Curții Constituționale.

53. Se mai arată că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul la un proces echitabil, cu referire la principiul contradictorialității și al egalității armelor, precum și la dreptul de dispoziție al părților. Astfel, formularea unei contestații la notificare de către creditor pune instanțele judecătorești în situația de a echilibra contractul, pretenție pe care contestatorul nu a formulat-o. Se ajunge la situația în care debitorii, deși nu formulează o cerere prin care investesc instanța, vor dobândi calitatea de reclamant, ca parte în procesul civil, ca urmare a obligației stabilite de lege în sarcina instanței judecătorești, respectiv echilibrarea contractului. Mai mult, creditorul nu are nici măcar posibilitatea să solicite, în cadrul procedurii prevăzute de lege, echilibrarea contractului. Cu privire la încălcarea principiului egalității armelor, se deduce că aceasta ar rezulta din faptul că creditorului îi sunt impuse diverse obligații procedurale pentru sesizarea instanței judecătorești, specific reclamanților, pe când debitorul nu are nicio obligație în acest sens, el beneficiind de statutul de pârât. Se arată că dacă inițial debitorul are doar calitatea de pârât, ca efect al introducerii contestației va dobândi „*undeva pe parcurs*” și calitatea de reclamant prin admiterea unor pretenții care nu sunt echivoc exprimate într-un act de sesizare a instanței. Se consideră că nimic nu împiedică debitorii să sesizeze în mod egal instanța, aceștia având la îndemână mijloace specifice prin care pot ca, în cadrul acțiunii deja inițiate de către creditor sau pe cale separată, să invoce propriile pretenții și să formuleze propriile cereri, solicitând cu prioritate echilibrarea contractului, respectându-se în acest fel și dreptul la apărare al părții adverse.

54. Se subliniază că art. 4 alin. (4) din lege încalcă art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât soluția legislativă cuprinsă în acesta a fost constatată ca neconstituțională în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, însă a fost reluată în corpul legii, în urma reexaminării acesteia. Se menționează că lipsa de claritate a reglementării în ceea ce presupune „*imposibilitatea vădită a continuării contractului*” se menține și în forma actuală a textului.

55. Se susține că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, astfel cum este prevăzută de art. 430—432 din Codul de procedură civilă. În acest context, este evidentă contradicția intervenită între autoritatea de lucru judecat a hotărârilor definitive (prin care a fost analizată impreviziunea din perspectiva fluctuației valutare) și consacrarea fluctuației valutare la nivel de prezumție absolută de impreviziune. Se susține că este încălcată autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri prin care s-a soluționat fondul unei contestații formulate împotriva unei notificări de dare în plată, în care se invocă, în justificarea intervenirii impreviziunii, fluctuațiile cursului valutar ale monedei creditului. De asemenea, implicațiile prezumțiilor absolute de impreviziune stabilite de Legea nr. 52/2020 trebuie analizate inclusiv din perspectiva securității circuitului civil și a instituției autorității de lucru judecat.

În concret, există posibilitatea ca un debitor care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 52/2020, a formulat o notificare de dare în plată (invocând fluctuațiile valutare drept motiv de impreviziune) pe care instanța a anulat-o printr-o hotărâre definitivă, reținând că variația monedei străine nu reprezintă un caz de impreviziune, să adreseze creditorului o nouă notificare de dare în plată, în care să invoce același motiv de impreviziune — fluctuația valutară —, doar că, de această dată, acest argument s-ar bucura de statutul de prezumție absolută, deși, în esență, ar fi neschimbate împrejurările de fapt existente la momentul pronunțării hotărârii definitive (anterior intrării în vigoare a Legii nr. 52/2020). Practic, se ajunge la situația în care același fapt juridic — variația valutei creditului — primește două calificări profund contradictorii prin două căi diferite — cea judiciară (atribuită de instanță) și cea legală (prezumată absolut prin lege).

56. Cu privire la art. 8 din Legea nr. 77/2016, se arată că nu schimbă, pe fond, nimic din conținutul normativ declarat deja neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, prin raportare la prevederile art. 44, respectiv ale art. 147 alin. (4) din Constituție, ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, astfel cum a fost stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016. Se arată că executarea silită a imobilului ipotecat poate constitui cel mult efectul intervenirii unei situații de impreviziune, iar nu impreviziunea în sine. Or, art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016 eludează considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019 și instituie din nou, în totală contradicție cu raționamentul Curții, o prezumție de impreviziune fundamentată pe executarea silită a imobilului ipotecat.

57. Art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât intervine, pe de o parte, asupra litigiilor asupra cărora instanța a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau irevocabilă și, pe de altă parte, asupra executărilor silite în cadrul cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești în soluționarea unor contestații la executare. Or, legiuitorul nu poate interveni asupra raporturilor juridice consfințite pe calea hotărârilor judecătorești, acestea bucurându-se de autoritate de lucru judecat. Se subliniază că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire. Or, aceste debite intră în sfera drepturilor câștigate.

58. Se mai arată că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 sunt neclare prin raportare la trimiterea pe care o fac la art. 4 alin. (1³) din aceeași lege, întrucât nu se înțelege dacă trimiterea a fost făcută: (i) pentru a sublinia caracterul de prezumție absolută pe care îl instituie art. 8 alin. (5), în ipoteza executării silite a imobilului ipotecat; sau (ii) pentru a arăta că și în această ipoteză, pe lângă condiția specială a executării silite a imobilului ipotecat, trebuie să fie îndeplinit și unul dintre cazurile de impreviziune prezumată absolut de la art. 4 alin. (1¹) la care face trimitere art. 4 alin. (1³), respectiv să fie incidentă fluctuația cursului valutar cu peste 52,6% față de cursul de la data încheierii contractului sau obligația de plată lunară a creditului să fi înregistrat o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă, iar oricare dintre cele două ipoteze să se fi menținut pe o durată de cel puțin 6 luni anterior înregistrării notificării de dare în plată. Dacă trimiterea care se face la dispozițiile art. 4 alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 are rolul de a sublinia caracterul de prezumție absolută pe care îl instituie art. 8 alin. (5) din aceeași lege, în ipoteza executării silite a imobilului ipotecat, atunci textul este neconstituțional, întrucât impreviziunea este exclusă, nefiind vorba despre un eveniment imprevizibil pentru debitor.

Dimpotrivă, atunci când a constituit garanția asupra imobilului, creditorul și-a asumat riscul executării silite în caz de neplată, iar atunci când debitorul și-a asumat riscul evenimentului așa-zis imprevizibil, impreviziunea nu își mai găsește aplicare. Executarea silită ce are loc împotriva debitorului se prezumă a fi consecința propriei atitudini culpabile, în materia de răspundere contractuală operând prezumția de culpă prin simplul fapt al neexecutării obligațiilor asumate.

59. De altfel, vânzarea (fie și silită) a unui bun adus în garanție nu constituie impreviziune întrucât nu relevă niciun fel de dezechilibru între contraprestațiile părților. Prin vânzarea bunului adus în garanție, obligațiile debitorului nu cresc, ci scad cu valoarea bunului vândut. Faptul că după vânzare datoria debitorului nu este stinsă integral nu este expresia unui dezechilibru apărut între prestațiile părților, ci poate fi rezultatul unei eventuale devalorizări a bunului adus în garanție, care este străină raportului juridic apărut în baza contractului și obligației asumate de debitor. Această devalorizare a bunului este asumată de către debitor, ea fiind rezultatul fluctuației firești, specifice pieței imobiliare și financiare. În plus, o astfel de reglementare permite și încurajează nu doar neexecutarea culpabilă, ci chiar neexecutarea intenționată, câtă vreme debitorul de rea-credință, cunoscând efectul ștergerii datoriei ca urmare a executării silite a imobilului, poate chiar să aleagă neexecutarea obligațiilor asumate, obținând ștergerea datoriei rămase de executat, prin ipoteză mai substanțială față de suma obținută prin vânzarea imobilului.

60. Prin urmare, în această interpretare, art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) privind securitatea juridică, precum și ale art. 44 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, astfel cum a fost stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și reiterată prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019. Și cea de-a doua interpretare a art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din lege încalcă textele constituționale antereferte prin raportare la motivele de neconstituționalitate invocate în legătură cu art. 4 alin. (11) lit. a) și b) și alin. (13) din Legea nr. 77/2016.

61. Se susține că art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 retroactivează, întrucât permit stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja existente, cât și a celor viitoare. Se punctează faptul că atât creanțele băncilor, cât și cele ale cesionarilor reprezintă un bun, un drept câștigat sub imperiul vechii legi.

62. Se mai invocă faptul că Legea nr. 52/2020 aduce o gravă atingere dreptului la libertate economică și libertății comerțului, întrucât intervine în raporturile juridice încheiate între profesioniști și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit. Modificarea condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului, prin lipsirea creditorului de posibilitatea recuperării creanței în integralitatea sa. Legea nr. 52/2020 modifică raporturi juridice contractuale intervenind exclusiv în favoarea uneia dintre părțile contractului, prin prejudicierea patrimoniului celeilalte părți contractante, instituind o discriminare inacceptabilă între subiecții de drept privat. Totodată, Legea nr. 52/2020 intervine asupra liberei inițiative a părților, modificând prețul și obligațiile acestora dintr-un act juridic care are la bază manifestarea lor de voință, încalcând principiul libertății comerțului. Prin urmare, a interveni și a institui o lege care să modifice în totalitate produsele comercianților și prețul contractului, după negocierea lui de către părți, nu poate echivala cu respectarea principiului economiei libere de piață.

Se mai susține că Legea nr. 52/2020 încalcă principiul securității juridice, întrucât prevede posibilitatea retroactivării sale, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă. Prin urmare, Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât nu respectă Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019 și Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.

63. **Judecătoria Brașov** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 77/2016 este întemeiată, acestea fiind contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, restul prevederilor legale care fac obiectul excepției cu care a sesizat Curtea Constituțională fiind conforme Legii fundamentale.

64. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.127D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

65. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

66. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

67. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.110D/2020 apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

68. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 533D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

69. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

70. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** în Dosarul Curții nr. 2.176D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a) și alin. (12) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este întemeiată, restul prevederilor criticate fiind conforme Legii fundamentale.

71. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.837D/2021, consideră că normele juridice criticate, ce reglementează impreviziunea, ar fi trebuit să îndeplinească cele trei condiții cumulative referitoare la claritate, precizie și previzibilitate. Celelalte critici formulate sunt neîntemeiate.

72. **Judecătoria Alba Iulia** apreciază că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 este contrar art. 21 alin. (3) din Constituție, iar art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este contrar art. 44 din Constituție. Restul prevederilor legale criticate sunt conforme cu articolele din Legea fundamentală invocate.

73. **Judecătoria Luduș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

74. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.223D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

75. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea**, în Dosarul Curții nr. 2.095D/2021, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

76. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că invocarea de către autoarea excepției a lipsei avizului Băncii Naționale a României „este susținută de prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004”. Celelalte critici formulate sunt neîntemeiate.

77. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

78. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în dosarele Curții nr. 34D/2021 și nr. 1.670D/2021, consideră că prevederile criticate sunt contrare standardelor constituționale de calitate a legii.

79. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 44D/2021, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției.

80. **Judecătoria Brăila — Secția civilă** nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției.

81. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 545D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, încălcându-se principiul separației puterilor în stat, prin atingerea adusă autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești. De asemenea, prevederile criticate sunt într-un conflict aparent cu Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.

82. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.699D/2021, consideră că prevederile criticate sunt contrare standardelor de calitate a legii, precum și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la Legea nr. 77/2016, în special Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

83. **Judecătoria Craiova — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată.

84. **Judecătoria Zărnești** apreciază că excepția este neîntemeiată.

85. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției.

86. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

87. **Guvernul**, în dosarele Curții nr. 1.835D/2020 și nr. 2.157D/2020, arată că este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate formulată din perspectiva art. 21, 24, 44 și a art. 124 alin. (1) din Constituție, nefiind motivată, potrivit exigențelor stabilite în acest sens de Curtea Constituțională.

88. Prevederile art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 sunt contrare standardelor constituționale de claritate a legii, deoarece acesta este susceptibil de multiple și arbitrare posibilități de interpretare. Restul prevederilor criticate de către autoare sunt conforme cu standardele constituționale invocate.

89. Guvernul, în Dosarul Curții nr. 1.908D/2020, arată că este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate formulată din perspectiva art. 16 alin. (1), a art. 21 alin. (3), a art. 24, 44, 45, 124 și a art. 136 alin. (5) din Constituție, nefiind motivată, potrivit exigențelor stabilite în acest sens de Curtea Constituțională.

90. Legea nr. 52/2020 este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, având în vedere că lipsește avizul Băncii Naționale a României, obligatoriu într-un domeniu tehnic și care aparține domeniilor pentru care această instituție are atribuții, potrivit jurisprudenței Curții.

91. Prevederile art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 sunt contrare standardelor de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, iar cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție.

92. Guvernul, în Dosarul Curții nr. 2.033D/2020, arată că este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate formulată din perspectiva art. 24 și 135 din Constituție, nefiind motivată, potrivit exigențelor stabilite în acest sens de Curtea Constituțională.

93. Legea nr. 52/2020 este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, având în vedere că lipsește avizul Băncii Naționale a României, obligatoriu într-un domeniu tehnic și care aparține domeniilor pentru care această instituție are atribuții, potrivit jurisprudenței Curții.

94. Prevederile art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 sunt contrare standardelor de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, iar cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție.

95. Guvernul, în dosarele Curții nr. 2.176D/2020 și nr. 2.200D/2020, arată că Legea nr. 52/2020 este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, având în vedere că lipsește avizul Băncii Naționale a României, obligatoriu într-un domeniu tehnic și care aparține domeniilor pentru care această instituție are atribuții, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale. Prevederile art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 sunt contrare standardelor constituționale de claritate a legii, deoarece acesta este susceptibil de multiple și arbitrare posibilități de interpretare. Prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 1 alin. (4), coroborat cu art. 126 alin. (1) din Constituție. De asemenea, încalcă și art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât nu țin seama de relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune statuată de către Curtea Constituțională în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

96. Guvernul, în Dosarul nr. 2.213D/2020, arată că Legea nr. 52/2020 este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, având în vedere că lipsește avizul Băncii Naționale a României, obligatoriu într-un domeniu tehnic și care aparține domeniilor pentru care această instituție are atribuții, potrivit jurisprudenței Curții. Prevederile art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016 sunt contrare standardelor constituționale de claritate a legii, deoarece acestea sunt susceptibile de multiple și arbitrare posibilități de interpretare. Prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât nu țin seama de relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune statuată de către Curtea Constituțională în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

97. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

98. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

99. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 1—8 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, precum și legea în ansamblul său. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și data încheierii contractelor de credit, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.”;

— Art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4): „(11) Reprezintă impreviziune:

a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.

(12) În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (11) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.

(13) Presunțiile prevăzute la alin. (11) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)—d).

[...]

(3) Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).

(4) Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”;

— Art. 8 alin. (5): „(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executare silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 10 alin. (1): „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.”;

— Art. 11 teza întâi: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit [...] prezenta lege se aplică [...] contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare [...]”.

100. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) privind principiile statului de drept, separației puterilor în stat, legalității, calității legii și securității juridice, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, art. 124 privind îndeplinirea justiției, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind proprietatea privată și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Se mai invocă și art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

101. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că nu rezultă că vreunul dintre consumatorii care sunt părți în contractele de credit este supus executării silite demarate de către instituțiile financiar-bancare. În aceste condiții, prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu au legătură cu cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești în fața cărora a fost ridicată excepția de neconstituționalitate de către instituțiile financiar-bancare. De asemenea, se observă că, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale. În sfârșit, se observă că în toate dosarele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 Curtea a fost sesizată înainte de data constatării neconstituționalității acestora.

102. Prin Decizia nr. 45 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 17 iunie 2022, paragraful 30, Curtea a statuat că „dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 nu au legătură cu cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât aceste dispoziții vizează faza executării silite, iar din analiza dosarelor instanțelor judecătorești a quo nu rezultă că acestea ar fi în fază de executare silită. Or, potrivit jurisprudenței Curții, legătura cu cauza presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecății, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24, sau Decizia nr. 757 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 7 februarie 2022, paragraful 16). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi este inadmisibilă. Această condiție de admisibilitate se analizează cu prioritate față de cea reglementată de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 pentru că analiza incidenței deciziei de admitere a Curții Constituționale este o operațiune subsecventă celei de stabilire a aplicabilității în cauză a textului criticat. Așadar, chiar dacă textul a fost constatat ca fiind neconstituțional prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, soluția ce urmează a se reține este cea de respingere, ca inadmisibilă, a excepției, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.”

103. În mod corelativ, în situația în care excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 a fost ridicată în cauze în care consumatorii erau supuși executării silite, Curtea Constituțională a respins-o ca devenită inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 46 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 29 iunie 2022, paragrafele 10 și 34—37).

104. Prin urmare, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale anterior citată, Curtea respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea [...] unei dispoziții dintr-o lege [...] care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. În aceste condiții, așa cum a reținut Curtea în Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 octombrie 2021, paragraful 49, revine instanțelor de judecată competența de

a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora.

105. Prin Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, paragrafele 50 și 51, Curtea a respins critica referitoare la lipsa avizului Băncii Naționale a României în procesul de elaborare a Legii nr. 52/2020, arătând, pe de o parte, că Banca Națională a României nu este o instituție fundamentală în sensul de a fi reglementată prin Constituție, pentru ca solicitarea avizului să reprezinte un standard de constituționalitate, iar, pe de altă parte, că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin darea în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. În plus, a amintit Curtea, nici la adoptarea Legii nr. 77/2016, așadar, a legii de bază, nu a fost solicitat un astfel de aviz.

106. Cu referire la art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016, Curtea, reținând constituționalitatea acestuia, a statuat că o creștere a cursului valutar de peste 50% reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Este adevărat că, spre deosebire de contractele de credit încheiate pe perioade mai scurte, în privința celor încheiate pe perioade mai lungi o asemenea fluctuație se poate ivi după trecerea unui anumit interval temporal și poate să fie percepută drept un risc inerent contractului. Totuși, o asemenea situație nu poate pune în discuție constituționalitatea legii, ci mai degrabă are rolul de a determina părțile contractului să identifice soluții adaptate care să o prevină [încheierea contractelor de credit în monedă națională/clauze de conversie a monedei creditului în monedă națională/clauze de adaptare a contractului care să prevină invocarea impreviziunii/încheierea unor contracte de tranzacție/novații]. Trebuie subliniat faptul că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, pentru a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, paragraful 56).

107. De asemenea, Curtea a observat, în paragraful 62 al Deciziei nr. 431 din 17 iunie 2021, că autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a subliniat că, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, Curtea a reținut că noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca

nefiind neîntrunite condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

108. Mai departe, în paragraful 64 al Deciziei nr. 431 din 17 iunie 2021, instanța constituțională a statuat, cu referire la cea de-a doua prezumție legală, prevăzută de art. 4 alin. (1¹) lit. b) din Legea nr. 77/2016, că nu este rolul Curții să stabilească dacă fluctuația valorii obligației de plată lunare determinată de creșterea dobânzii trebuie să fie de 50%—100%, ci doar să se asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul, care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent contractului de credit.

109. Prin urmare, a conchis Curtea, art. 4 alin. (1¹) lit. b), alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

110. În continuare, Curtea a observat că, referitor la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, criticile de neconstituționalitate formulate vizează mai degrabă reglementările referitoare la instituirea celor două prezumții de impreviziune. Curtea a mai observat că, prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020, nu a examinat un asemenea aspect — persoana în favoarea căreia sunt reglementate cazurile de impreviziune —, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, paragraful 65).

111. Cu referire la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a conchis, după o amplă argumentație care se regăsește în paragrafele 66—79 ale Deciziei nr. 431 din 17 iunie 2021, că nu se încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât legiuitorul stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului (a se vedea Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, paragraful 80).

112. În sfârșit, cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 1 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reamintit că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, paragraful 115, a statuat că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, respectiv Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează. Faptul că legea stabilește criteriile în funcție de care intervine impreviziunea nu înseamnă că prevederile sale sunt retroactive; de altfel, judecătorul cauzei însuși avea competența de a stabili criteriile în funcție de care aprecia impreviziunea în perioada 2016—2019. Înlocuirea unor criterii judiciare variabile și subiective în sine cu criterii legale fixe și obiective nu echivalează cu încălcarea principiului neretroactivității. Impreviziunea a fost și este reglementată de Codul civil [atât de cel din 1864, cât și de cel din 2009], cu consecința fie a adaptării, fie a încetării contractului, prin urmare, modul de evaluare a sa [legală/judiciară] nu denotă o aplicare retroactivă a instituției în sine. De altfel, nici consecințele intervenirii sale nu sunt novatoare față de regulile generale existente în materie [adaptarea/încetarea contractului].

113. Întrucât nu a intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

114. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank — S.A. din Amsterdam în Dosarul nr. 9.839/197/2020 al Judecătorei Brașov, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 8.989/271/2020 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.675/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă și în Dosarul nr. 5.676/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 7.886/280/2020 al Judecătorei Pitești — Secția civilă și în Dosarul nr. 11.767/197/2020 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 13.837/233/2020 al Judecătorei Galați — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 1.497/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 3.809/176/2020 al Judecătorei Alba Iulia, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 1.234/251/2020 al Judecătorei Luduș — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 5.441/288/2020 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 14.869/212/2020/a3 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 16.000/245/2020 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în dosarele nr. 10.018/303/2020 și nr. 10.014/303/2020 ale Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — SA din București în Dosarul nr. 9.783/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.600/280/2020 al Judecătorei Pitești — Secția civilă și în Dosarul nr. 24.594/245/2020 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 19.531/4/2020 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 25.019/300/2020 al Judecătorei Craiova — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 11.715/303/2020 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 2.512/338/2020 al Judecătorei Zărnești, de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 29.075/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 12.911/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 6.488/288/2020 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea, precum și de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 7.696/4/2021 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 9.839/197/2020 al Judecătorei Brașov, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 8.989/271/2020 al Judecătorei Oradea — Secția civilă și în Dosarul nr. 5.676/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 13.837/233/2020 al Judecătorei Galați — Secția civilă, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 1.234/251/2020 al Judecătorei Luduș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 14.869/212/2020/a3 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Eurobank — S.A. din Atena în Dosarul nr. 16.000/245/2020 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în dosarele nr. 10.018/303/2020, nr. 10.014/303/2020 și nr. 11.715/303/2020 ale Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, precum și de Societatea Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 7.696/4/2021 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Brașov — Secția civilă, Judecătorei Oradea — Secția civilă, Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătorei Pitești — Secția civilă, Judecătorei Galați — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Alba Iulia, Judecătorei Luduș — Secția civilă, Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătorei Brăila — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Craiova — Secția civilă, Judecătorei Zărnești și Judecătorei Bacău — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHEMagistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Planului național de management actualizat aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6 alin. (3) și (4), precum și al art. 43 alin. (1) și (2) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Planul național de management actualizat aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României, inclusiv programele de măsuri pentru atingerea obiectivelor de mediu pentru corpurile de apă de suprafață sau subterană — componenta de gospodărire calitativă a schemelor directoare, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Viceprim-ministru, ministrul
transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării
rurale,

Sorin Moise,

secretar de stat

p. Ministrul economiei,

Mihai-Ion Macaveiu,

secretar de stat

p. Ministrul energiei,

Pavel-Casian Nițulescu,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

p. Ministrul afacerilor interne,

Aneta Matei,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Iulian Fota,

secretar de stat

Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Constantin-Daniel Cadariu

București, 26 aprilie 2023.

Nr. 392.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 35/2021

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic, aprobat cu nr. 2.463/ANMCS din 6 iunie 2023;

— prevederile art. 6 lit. k) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Adunării Generale a Consiliului Național al Siguranței Pacientului nr. 7 din 11.04.2023 pentru modificarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului, adoptat prin Hotărârea Comitetului de Coordonare pentru constituirea Consiliului Național al Siguranței Pacientului nr. 1 din 15.02.2021, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. I. — Statutul Consiliului Național al Siguranței Pacientului, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 35/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 23 februarie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) monitorizarea modului în care se asigură siguranța pacienților în mediul spitalicesc public și privat.”

2. La articolul 8, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Membrii Adunării Generale sunt numiți prin hotărâre a Adunării Generale sau, între ședințele acesteia, prin decizie a Biroului Executiv, la propunerea organizațiilor pe care le reprezintă, precum și în baza adeziunilor depuse de către persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1). Biroul executiv decide oportunitatea acceptării de noi membri.

(3) La ședințele Adunării Generale au calitate de invitați permanenți reprezentanții instituțiilor, autorităților și organizațiilor centrale cu atribuții în sistemul de sănătate. Numele acestor invitați sunt aprobate prin hotărârea Adunării Generale, cu majoritate plus unu din voturi.”

3. La articolul 11, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) absența nemotivată la mai mult de 3 ședințe per an ale Adunării Generale;”

4. La articolul 14, literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) vicepreședinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale, membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale sau reprezentant al profesioniștilor din sănătate;

e) vicepreședinte — reprezentant al profesioniștilor din sănătate;”

5. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Biroul Executiv este ales de către Adunarea Generală pentru o perioadă de 5 ani.”

6. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Absența nemotivată a unui membru al Biroului Executiv la mai mult de 3 ședințe per an ale Biroului atrage după sine excluderea de drept din Birou și vacantarea locului. În acest caz, Adunarea Generală va desemna un nou membru pentru Biroul Executiv în cel mai scurt timp.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Valentin-Florin Ciocan

București, 6 iunie 2023.

Nr. 174.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 472445